

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/519/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715215450
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715215450.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci navrhovateľky H. Z., V. Š., J.. XX. XX. XXXX, Y. G. S., F. Y. XXXX/X, Slovenská republika, štátnej občianky Českej republiky proti odporcovi I. Z.J., J.. XX. XX. XXXX, Š. Q. Č. V., G. Č. V., Č. G., H. XX v konaní o rozvod manželstva takto

rozhodol:

Manželstvo navrhovateľky H. Z., V. Š., J.. XX. XX. XXXX a odporcu I. Z., J.. XX. XX. XXXX uzavreté dňa 25. 08. 2012 pred Magistrátom mesta České Budejovice ako matričným úradom, sa rozvádza.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 23. 11. 2015 sa navrhovateľka proti odporcovi domáhala zrušenia manželstva rozvodom.

V návrhu uviedla, že manželstvo účastníci uzavreli po veľmi krátkej známosti 25. 08. 2012 v Českých Budějoviciach v Českej republike. U navrhovateľky šlo o druhé manželstvo, u odporcu o prvé manželstvo a obaja sú štátnymi občanmi Českej republiky, a sú českej národnosti. Krátko po sobáši navrhovateľka zistila, že krok uzavrieť manželstvo po pomerne krátkej známosti bol unáhlený, každý s manželov má iné priority a rozdielne nastavený rebríček hodnôt. Medzi manželmi boli veľké názorové rozdiely, ktoré končili hádkami, postupom času sa konflikty medzi manželmi stupňovali a viedli až k agresívnemu správaniu odporcu voči navrhovateľke. Vtedy si navrhovateľka uvedomila, že manželstvo nespĺňa jej predstavy o spoločnom živote a keďže citovo voči odporcovi ochladla, odsťahovala sa po zoznámení so svojim priateľom vo februári roku 2013 na Slovensko, kde doposiaľ žije. Z jej vzťahu s priateľom sa dňa 21. 08. 2014 narodil syn Viliam Marko. Navyše odporca žije so svojou priateľkou a jej maloletým synom.

Manželstvo účastníkov nemá najmenšiu šancu plniť svoj spoločenský účel a preto žiadala o jeho rozvod.

V priebehu konania navrhovateľka na návrhu zotrvala a vo svojej výpovedi konštatovala rovnaké skutočnosti, ako v návrhu na začatie konania o rozvod manželstva.

Odporca, ktorému bol návrh doručený do vlastných rúk na území Českej republiky, súdu oznámil listom zo dňa 30. 03. 2014, na súd došlý 04. 04. 2016, že návrh na rozvod manželstva, ktorý podala navrhovateľka uznáva a s rozvodom manželstva súhlasí.

Na pojednávaní dňa 26. 05. 2016 súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a čítaním listín pripojených do súdneho spisu, pričom sa súd oboznámil tiež s obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/70/2015 a 19P/223/2014.

Takto vykonaným dokazovaním mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli manželstvo po krátkej známosti v Českej republike pred Matričným úradom Magistrátu mesta České Budějovice dňa 25. 08. 2012. Obidvaja účastníci majú české štátne občianstvo a sú českej národnosti, navrhovateľka však od februára 2013 žije trvale na území Slovenskej republiky. Za príčiny rozpadu manželstva súd na základe vyjadrenia navrhovateľky, ku ktorému odporca nemal zásadné námietky ustálil rozdielne povahy a názory účastníkov konania, ktoré účastníci konania, vzhľadom na krátku známosť predchádzajúcu uzavretiu manželstva, podcenili.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Martin sp. zn. 5C/70/2015 bolo zapreté otcovstvo odporcu k dieťaťu, ktoré sa navrhovateľke narodilo počas trvania manželstva, a to k mal. I. Z., ktorý sa narodil XX. XX. XXXX navrhovateľke. Rozsudok rovnakej spisovej značky zo dňa 14. 05. 2015 nadobudol právoplatnosť 25. 06. 2015.

Právomoc Okresného súdu Martin na prejednanie tohto sporu, vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, odporca na území Českej republiky a obaja sú štátnymi príslušníkmi Českej republiky, sa spravuje Nariadením Rady ES č. 2201/2003 z 27. 11. 2003 o právomoci a o uznávaní, a výkone rozsudkov v manželských veciach, a vo veciach rodičovských práv a povinností, a konkrétne článkom 3 písm. a/, pretože navrhovateľka má na Slovensku obvyklý pobyt minimálne 1 rok bezprostredne pred podaním návrhu.

Podľa zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, a to ust. § 22 ods. 1 citovaného zákona, zrušenie manželstva rozvodom sa spravuje právnym poriadkom štátu občanmi, ktorého sú manželia v čase začatia konania. Ak sú manželia príslušníkmi rôznych štátov spravuje sa zrušenie manželstva rozvodom právnym poriadkom slovenským.

V tomto prípade boli obaja manželia v čase začatia konania o rozvod manželstva štátnymi príslušníkmi Českej republiky a preto zrušenie manželstva rozvodom spravuje sa ust. § 755 až § 758 zák. č. 89/2012 Sb., teda Občianskym zákonníkom platným na území Českej republiky.

Podľa § 755 ods. 1 citovaného zákona, manželstvo môže byť rozvedené ak je spolužitie manželov hlboko, trvale a nenapraviteľne rozvrátené, a nie je možné očakávať jeho obnovenie.

Súd mal za to, že sú splnené predpoklady pre rozvod manželstva podľa tejto právnej normy, a to vzhľadom na skutočnosť, že z manželstva účastníkov deti nepochádzajú, každý z účastníkov konania v čase rozvodu manželstva žil v inej republike a s iným partnerom, a u oboch absentovala vôľa obnoviť spolužitie manželov.

Súd preto návrhu na rozvod manželstva vyhovel a manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Súd totiž nezistil žiadne okolnosti, ktoré by bránili rozvodu manželstva v zmysle ust. § 756 až § 758 Obč. zák. platného na území Českej republiky.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 144 prvá veta O. s. p. a ani jednému z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal. Súd totiž nezistil výnimočné okolnosti prípadu alebo pomery na strane niektorého z účastníkov konania, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.